

wasē leima kõrwa warst ka wõllade andeks-
andmine, et peaksime mõtlema: Ei wägga tar-
wis, kui iggapäwane leib on ihho ellule, nifam-
meti tarwilinne asst on iggapäwane pattude an-
deksandmine hinge ellule.

7.

Kust se peaks tulles, et ennamiste mailma
rahwas ei salli pühapäwa kirrikokella hüüdmis-
heält?

Wõib olla, et üks hirmotuse heäl hüab
seäl jures nende kõrwa sisse: „Sillo on ürrikenne,
surm on äktilinne, kohus on igawenne!”

8.

Iggal lapsel on omma pärris ristiniimi,
nenda olgo ka iggal lapsel omma pärris ennese
pühha kirri. Kui polle sedda hinda täis piiblit
murreteda, siis pool piibel ehk uus Testament
peaks temmal ikka ollema usjolampiks ellotee peäl.

9.

Kui pärris Jummal rahho ellaks jubba so
süddames, siis ei saaks mitte igga tühhi asst sinno
hinge laenakest nenda merre laenette peäl ülles

ja alla pillata, nago se nüüd allati on nähha
ja tunda!

10.

Minno ennese sees on minno surm, — Je-
susse Kristusse sees on minno ello! Oh minno
kallis Lunnastaja, päästa mind ikka ennam lahti
minno ennese ollemisest, ja wõtta mind õige
täieste ja terwelt ommaks pärris osjaks igaweste!

11.

Tõdde touse, ja walle wango! Keif walle
on otsego laggund maia, mis sa küll iggalt poolt
parrandad, ja mis ommeti jälle ikka tahhab
pähha tulla. Wallelit käib allati nõggestest ja
ohhakatetest läbbi, mis ta isse on kuulwand ja is-
tutand. Üks murre ja hirm ühtepuhko, et temma
waltetamine ülestulles.

12.

Murra omma kanget süddant, enne kui so
silmad jubba tuhniks lähwad, ja põra ommast
pahhast ellust, enne kui so juuksed halliks jawad!